

Na koncu podaje Pechuška glagolski tekst Jobove knjige (spomenuta poglavlja) iz brevijara Vida Omišljanina u ćirilskoj transkripciji, ćirilski tekst iz Zaharijinog parimejnika, grčki iz kodeksa B i tekst ostroške biblije iz 1581.

Ovakovim specijalnim radovima, kao što je ovaj Pechuškin rad, dolazi se do dubljeg upoznavanja stsl. bibličkog prijevoda i njegovih izvora, pa se mora pohvaliti uloženi trud u ovaj rad. Autor je zbito, u malo stranica, iznio mnogo toga u novom svijetu. Na početku je podao i glavnu bibliografiju, dok je ostala vrela spominjao u samom tekstu. Požaliti je, što nije nigdje naveo Milčetićeovu bibliografiju. — Ova se knjiga sama po sebi preporuča svima, koji se bave naučnim istraživanjem stsl. tekstova.

Dr. J. Kalaj.

Sprengers V. A.: Conferentiae ad usum sacerdotum pro recollectione menstrua, editit C. Sprengers, director spiritus in Seminario Buscoducensi. In 16° pag. VIII + 468, ed. Marietti (Torino) 1936. L. 8.

I kod nas svećenici rado obavljaju zatvorene duhovne vježbe, većina svake treće, a mnogi i svake godine. Da dobre odluke stvorene na duhovnim vježbama nepadnu u zaborav i ostanu neizvršene, valja ih gdje-kad kroz godinu življe u pamet dozvati. Tomu služe t. zv. recollectiones menstruae, mjesečne obnove: jedan dan sabranosti sa jednim ili više razmatranja i osvježenjem odluka. Razmatranja za takve prigode pruža nam ova knjiga.

Osim toga, naše se pastoralno svećenstvo nekoliko puta u godini dana sastaje na vijećanja. Kako je lijepo gdje se ti sastanci počinju egzortom, koju održi netko od prisutnih. Ova knjižica pruža za to gradiva u izobilju. Ne bi, dapače, drugo bilo ni potrebno, nego iz nje pažljivo pročitati u latinskom jeziku ovo ili ono poglavlje.

A i za svakodnevno svećeničko razmatranje jest to zgodan priručnik.

Počima s dva adventska razmatranja, potom crta Betlehem, bijeg u Egipat i Isusov život u Nazaretu te opisuje Isusa kao put, istinu i život. Tri razmatranja donosi o Muci Isusovoj. Sedam pouka o darovima Duha Svetoga doista potiču svećenika na savršeno odazivanje poticajima Duha Svetoga. Dvije pouke o sv. Misi izvedene prema tekstovima misnih dijelova pripravlja svećenika za sv. Žrtvu, da bude ponizan, pažljiv, čista srca, Bogu zahvalan. U trima razmatranjima o svećeničkim vrlinama osobito naglašuje razboritost. Odlomak: de iudicio et de inferno snažno potresa svećeničku dušu. Isusove neugodnosti u mladosti te javnom životu kao i konačne muke ocrtane su sa gledišta, kako djelovaoše na Srce Marijino. Odatle tu i naslov: de doloribus B. M. Virginis. A tada se napokon niže devet razmatranja u kojima su iznesene vrline najodličnijih muževa svetačkog zbora: Sv. Josipa, sv. Ivana Krstitelja te ocrtane pojave sv. Alfonza, Augustina, Sv. Karla Boromejskoga, Franje Saleškoga, Grgura Velikog, Ivana Krizostoma, Sv. Martina, Tome Akvinskog i sv. Vinka Paulskog.

Ova je knjiga zaista prava riznica citata iz Sv. Pisma te iz djela sv. Otaca, svrstanih prema pojedinim temama. Gdje-kada pisac upravo

izmiče da ne bi što svojim riječima kazao, već niže same citate. Na takvim je mjestima možda i teže slijediti glavnu misao članka.

Knjižicu toplo preporučamo svećenicima da se njome posluže koli kod mjesečne obnove toli kod svakidašnjih meditacija. **D. Nežić.**

P. A. Delaporte: Imitation de Saint Vincent de Paul, ses maximes et ses exemples. In 16°, pag. XVII. + 332. Édition IV. (1936). Libraire P. Téqui, 82 Rue Bonaparte. Paris VI.

Knjižicu je sastavio duhovni sin sv. Vinka Paulskog, redovnik-svećenik milosrda A. Delaporte. U njoj se na lagan i lijep način nižu razmatranja o pojedinim zasadama duhovnog života i o krepostima, a sastavljena su od odlomaka i izvadaka iz raznih spisa i propovijedi sv. Vinka. Sastavljač knjižice dao im je oblik razgovora između Sveca i njegovog učenika, duhovnog djeteta. Primio sam sa nepovjerenjem tu knjižicu u ruke, znajući, kako izvlačenje rečenica iz raznih spisa, gdje su imale svoj određeni smisao te sastavljanje takvih izvadaka u nove članke rijetko kada uspije. Ovdje je uspjelo. Sve teče glatko i skladno, te se uopće ne vidi, da je građa odakle vađena, nego kao da je to prvi i jedini njezin raspored. Iz svakoga odlomka izbija ljupkost sv. Vinka i jednostavnost, a ipak su puni sadržajnih i praktičkih zasada duhovnog života. Pisac ne navodi iz kojih je spisa sv. Vinko vadio pojedine odlomke, no tome se ne može prigovarati, jer knjiga nije pisana u naučne svrhe, nego je namijenjena široj javnosti. U svakom članku nakon razgovora između učenika i sv. Vinka pisac prikazuje, na koje se načine sv. Vinko odlikovao u kreposti o kojoj se govori.

Javnost je knjižicu vrlo lijepo primila. Napose je po cijelom svijetu raširiše časne sestre sv. Vinka u svojem djelokrugu. Prevedena je na više jezika. I naše sestre sv. Vinka mogle bi mnogo doprinesti širenju duha sv. Vinka Paulskoga širenjem te knjižice, bude li prevedena na hrvatski jezik. **D. Nežić.**

Au Service de Jésus Prêtre, Vol. III. Les oeuvres de Dieu. Torino (Marietti) 1936. u 8°, str. XX + 420. Frs 12.

Nekoliko godina pred svjetski rat doseliše se u biskupiju Ivrea kraj Turina francuske redovnice od Pohodenja B. Dj. M. Njihovoj pobožnoj glavarići majci Lujzi Margareti Claret de la Touche nutarnjim poticajima u molitvi naloži Spasitelj, da svećenicima objavi žar ljubavi Njegovog Presv. Srca. Slaba žena, neznajući kako bi zadatak ispunila povjeri stvar svome ispovjedniku o. Petru Charrier, D. I. Taj odluči, da napiše knjigu za svećenike pod naslovom: »Le Sacré-Coeur et le Sacerdoce«. Preposlenost njegova bijaše uzrokom, te nije dospio knjigu sastaviti, nego naloži Lujzi Margareti, da je sama napiše. Poslušavši ispovjednika i dijecezanskog biskupa izradi g. 1910. razmatranja za svećenike pod spomenutim naslovom. Biskup je potakne da sastavi još i apel na svećenstvo te pravila za svećeničku udrugu Srcu Isusova. To svećeničko udruženje uvedeno je ponajprije samo u biskupiji ivreškoj, danas je pak poznato čitavom svijetu pod imenom Svećeničke svjetske zajednice prijatelja Srca Isusova. Majka Lujza Margareta Claret osnovala je još i samostan de Vische nazvan: